

ظهور هوشیاری و اتحاد مردم در ۲۲ بهمن با رئیس جمهور آمریکا چه کرد؟

یأس و خشم، پشت نقاب تهدید

سرمقاله

اظهارات اخیر رئیس جمهور ایالات متحده درباره موضوع براندازی جمهوری اسلامی در فرایند تاریخی رؤسای جمهوری آمریکا نسبت به ایران جدید نیست. این ادبیات تهدید وجه مشترک همهٔ رؤسای جمهوری قبلی آمریکا بوده هرچند در فرم و عبارت تفاوت‌های ظاهری با هم دارند. با این حال تهدیدهای اخیر دونالد ترامپ در وضعیت پسا فتنهٔ اخیر هم واجد برخی معانی است که مرور آنها خالی از لطف نیست. نخست آنکه این مواضع در ادامهٔ مواضع بالا و پایین و شل کن و سفت کن همین شخص است. مهم‌ترین ویژگی این راهبرد نگه داشتن سایه تهدید است تا شاید کارگر افتد و منجر به تغییر محاسبات در طرف ایرانی شود. ایران مصمم است به دفاع از منافع خود. ایران یقین دارد که کوتاه آمدن در برابر دشمن صهیونی آمریکایی نه تنها خطر برخورد و سایهٔ جنگ را کوتاه نمی‌کند بلکه باز شدن باب یک چرخهٔ بی‌انتهای از تهدید و فشار و درخواست است که هیچ نقطهٔ پایانی ندارد. مسیری که هزینه‌اش صدها برابر بیشتر از مقاومت در برابر خوی تجاوز و توسعه‌طلبی دشمن است. بر مبنای همین منطق هم ایران سفت ایستاده و برای پاسخ به حماقت احتمالی دشمن صهیونی آمریکایی هم تدارک سنگینی دیده است که مسئولان امر به گوشه‌هایی از برنامهٔ دفاعی ایران اشاراتی داشته‌اند. در این وضعیت شکستن اراده مصمم و گارد دفاعی ایران به هدف اصلی دشمن تبدیل شده است. دستاویز قرار دادن آشوب‌های تروریستی برای تحریک جو عمومی داخل ایران و راه اندازی جنگ داخلی، وعده‌های یک در میان که با مذاکره و پذیرفتن شروط تحمیلی آمریکا سایه جنگ کوتاه خواهد شد و در نهایت هم لفاظی‌های اخیر دربارهٔ براندازی جمهوری اسلامی و بسیج امکانات نظامی برای سنگین‌تر کردن سایهٔ تهدید همه و همه در راستای دامن زدن به رعب و ایجاد تردید در عزم مصمم ایران برای دفاع از خویش انجام می‌گیرد. رعب و تردیدی که منجر به تغییر محاسبات و نظام تصمیم‌گیری در تهران شود. نفس تغییر رفتارهای رئیس کاخ سفید نشانه‌های دیگری هم دارد. شخصیتی که در مقام ریاست جمهوری ایالات متحده آمریکا چند ماه قبل مشغول تهدید نظامی بود و بعد وعدهٔ در باغ سبز مذاکره را می‌داد و در نهایت هم با شروع آشوب‌های تروریستی مسلحانهٔ اخیر به تحریک افکار عمومی داخلی روی آورده بود تا به زعم خود شعلهٔ یک جنگ داخلی را در ایران روشن کند حالا دوباره به خانهٔ اول و تهدید سخت بازگشته است. این بازگشت آن هم بعد از ناکام ماندن پروژهٔ آشوب، نشانهٔ ناامیدی او از ایجاد جبههٔ داخلی در داخل ایران علیه جمهوری اسلامی است. این امید و لو به قدر کورسویی اگر در ذهن و روان او باقی مانده بود به این تغییر منجر نمی‌شد. ناامیدی از شوراندن ایرانیان علیه کشور خود است که باعث شده او دوباره نقاب از چهره برگردد و به لفاظی‌های سخت و بازگشت به همان خانه‌ای روی بیاورد که چند ماه قبل در آن بود. مایوس شدن از انداختن شعله تفرقه و فتنه به دامن جمهوری اسلامی است که باعث شده رئیس جمهور آمریکا به ذات اصلی و سابق خود بازگردد و دوباره مشغول خط و نشان کشیدن علیه ایران شود. این نومیدی و یأس و عصبانیت است که خمیرمایهٔ موضع اخیر ترامپ را تشکیل داده تا تاکتیک عوض کند. رویداد بزرگ و میلیونی ۲۲ دی و ۲۲ بهمن کار خود را کرده و پیام خود به مخاطب اصلی و هدف منتقل کرده است. ملت ایران دوباره از این آزمون هم سربلند بیرون آمد. ■

پیام صوتی یک هموطن ایرانی خطاب به نیروهای مسلح ایران	برای مقابله با کفر و استکبار، مبارزه میکنند و می‌جنگند. ای قهرمانان، ای سربازان نور در راه حق! همیشه استوار و قوی بمانید. با هر فداکاری و با هر پیروزی، تاریخ را با افتخار می‌سازید.	الله اکبر! این صدای ملت قهرمان ایران است. تاریخ نشان داده است که رزمندگان اسلام و فرزندان قهرمان و غیور ایران زمین، با ایمان به خدا و شجاعت، و با شمشیر دانش و اراده آهنین، با هر قدم و هر نفس،	
---	---	--	--

روایت

حمید هوشنگی
 عضو هیئت علمی دانشگاه امام صادق

جلوه‌ای از استقلال ملی

واژه «استقلال» در سال‌های گذشته آن قدر تکرار شده که گاه از معناتهی به نظر می‌رسد؛ زیرا کمتر برای آن مفهوم‌سازی فرهنگی و هنری شده و مصادیق عینی‌اش به‌طور گسترده در جامعه بازنمایی نشده است. با این حال، در بحران‌های لحظه‌ای‌اند که استقلال یا وابستگی یک جامعه به‌روشنی آشکار می‌شود. در یکی از این مقاطع یعنی جنگ ۱۲ روزه، پس از شهادت تعدادی از فرماندهان، انتصاب سریع فرماندهان جدید و حضور صریح رهبر انقلاب در رسانه‌ها، برای بخشی از افکار عمومی نماد تصمیم‌گیری مستقل تلقی شد. سخنان قاطع و فرمان‌های نظامی صادرشده نیز در همین چارچوب، به‌عنوان جلوه‌ای از اراده مستقل ملی تفسیر شد و واکنش‌های احساسی و حمایتی را در میان ملت برانگیخت. باید این نکته را در نظر داشت که داده‌های پیمایشی نیز حکایت از آن دارند که در کنار نگرانی‌های طبیعی فردی و خانوادگی، «تمامیت ارضی» و «امنیت سرزمینی» از مهم‌ترین دغدغه‌های اجتماعی مردم است. برای بسیاری، حفظ ایران و جلوگیری از تهدیدهای خارجی، حق مستقل از داوری درباره ساختار سیاسی، مسئله‌ای اساسی به شمار می‌رود.

قاب

حضور گسترده کاروان‌های راهبان نور دانشجویی و دانش آموزی در
 یادمان‌های مناطق عملیاتی دوران دفاع مقدس هشت‌ساله ادامه دارد.

یادمان نهر خین استان خوزستان

قدرت ملی ایران در کانون توجه جهانیان

بازتاب جهانی پیام‌های رهبر انقلاب درباره راهپیمایی ۲۲ بهمن ۱۴۰۴ نشان می‌دهد که این پیام‌ها به‌عنوان موضعی راهبردی در سطح بین‌المللی تلقی شده است. دو پیام تلویزیونی ایشان با تأکید بر اراده ملی، انسجام داخلی و «مایوس کردن دشمنان» در رسانه‌های مختلف جهان بازتاب یافت. رسانه‌های غربی بیشتر بر قدرت مردمی و مشروعیت داخلی تمرکز کردند و تأکید رهبر انقلاب بر نقش اراده ملت را نشانه‌ای از اتکای ایران به قدرت نرم دانستند. در مقابل، رسانه‌های منطقه‌ای مفهوم «مایوس کردن دشمن» را در چارچوب بازدارندگی و تحولات منطقه‌ای تحلیل کردند و حضور گسترده مردم را پیام سیاسی روشنی به رقبای ارزیابی کردند. رسانه‌های صهیونی نیز این بیانات را از منظر امنیتی بررسی و آن را دارای پیام بازدارنده دانستند. بازتاب جهانی پیام‌های رهبر انقلاب درباره ۲۲ بهمن نشان می‌دهد که این رویداد همچنان معیاری مهم برای سنجش جایگاه ایران در نگاه بیرونی است. رسانه‌ها بر یک نکته مشترک تأکید کردند: حضور مردمی و پیام‌های صادرشده از عالی‌ترین سطح سیاسی کشور، حامل پیام‌های معنادار برای محیط منطقه‌ای و بین‌المللی است. ۲۲ بهمن همچنان بخشی از معادله جاری قدرت به شمار می‌آید که در آن اراده ملی و انسجام اجتماعی نقشی تعیین‌کننده دارند.